

Conditionals – okresy warunkowe

ZERO CONDITIONALS

Zerowy tryb warunkowy stosujemy:

- do wyrażania ponadczasowych prawd oraz zjawisk, które są stałe, jeśli spełnione są określone warunki
- do udzielania rad

Zdania w zerowym trybie warunkowym składają się ze zdania głównego i zdania podrzędnego (warunkowego) rozpoczynającego się od *if*.

Zdania warunkowego używamy, żeby opisać warunek, a zdania głównego, żeby opisać skutek realizacji tego warunku.

W zdaniu podrzędnym (warunkowym) używamy czasu **Present Simple**. W zdaniu głównym używamy czasu **Present Simple**, trybu rozkazującego lub czasownika modalnego.

Kolejność zdań może być dowolna. Jeżeli zdanie podrzędne (warunkowe) pojawia się przed zdaniem głównym, wtedy oddzielamy je przecinkiem.

*If you heat ice, it **melts**.* (Present Simple)

*If you have a headache, **take** an aspirin.* (tryb rozkazujący)

*You **should** see a doctor if a headache doesn't go away.* (czasownik modalny)

FIRST CONDITIONAL

Pierwszego trybu warunkowego używamy, gdy mówimy o sytuacjach i wydarzeniach, które mogą wystąpić w przyszłości, jeśli zostanie spełniony określony warunek.

W zdaniu głównym zazwyczaj używamy form *will/won't*, a w zdaniu podrzędnym (warunkowym) czasu **Present Simple**.

*The toothache **will stop** if you take painkillers.*

*If you don't take these pills, you **will feel** some pain.*

SECOND CONDITIONALS

Drugiego trybu warunkowego używamy, gdy mówimy o sytuacjach i wydarzeniach, które są mało prawdopodobne, nierealne lub niemożliwe do spełnienia obecnie i w przyszłości.

W drugim trybie warunkowym w zdaniu głównym używamy konstrukcji *would/wouldn't* + bezokolicznik, a w zdaniu podrzędnym (warunkowym) czasu **Past Simple**.

*If I **won** on a lottery, I **would buy** a new car.*

*I **wouldn't call** an ambulance if I **didn't have** a phone.*